ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 – 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK – TEL./FAX 0038 20 29 312

122/92

_____ 199_ god.

IZJÁVA

Ime i prezime Nermin Suljović
Mjesto Rožno-Sjenica datum rođenja 28.04.1973.
Datum događaja br. lk. i mjesto izdavanja 38042 SUP Sjenica
mjesto događaja Priština
Imena svjedoka ~~Dacić Sadik, Šaćirović Alija,~~ Stevović Milica, Badiković Refik itd.
~~Stanimirov Miće~~
u koliko sati
Ko je povredio vaša prava studenti srpske nacionalnosti, ~~milicija, domsko~~ obezbedjenje
OPIS DOGAĐAJA

U septembru mjesecu sam upisao Filološki fakultet u Prištini. Od početka mog boravka u Prištini pa sve do 20.12.1992. kad sam napustio Prištinu, bio sam izložen sitnim provokacijama (noću u studentskim domovima nisam mogao spremati ispite, nismo mogli spavati jer su studenti srpske nacionalnosti i domsko obezbedjenje puštali četničke pjesme i po hodnicima psovali tursku majku svim Muslimanima). Sve je to bilo ponajviše usmjereno na mene i moje cimere Dacić Sadika iz Rožaja, Šaćirović Alije iz Ribarića i docnera Sadiković Refika, Tač Medžida i Mića Stanimirova (Bugarin). Odmah smo se obratili upravniku koji se prema nama ponio kao da smo stoka. Istjerao nas je iz svoje kancelarije i rekao : "Idite u Sarajevo, ovo je srpska zemlja, šta tražite ovdje, ništa vi niste bolji od fundamentalista iz Bosne". Provokacije su svake noći bivale sve žešće. Srpski studenti, odnosno bivši ratnici u Hrvatskoj jednog dana su ušli noću oko 23 sata u sobu srednjoškolaca. Jedan od njih izvadio je pištolj marke tetejac i stao je na vrata dok su drugi udarali nedužnu djecu. Iste noći dok je ulazio u dom br. 5 student Musliman Enes iz N.Pazara htio je da udje u dom koji je legalno useljen. Recepcioner Srbin po imenu Slobo nijesu mu dozvoli da udje, udario ga je nogom u vrat i ovaj se onesvestio. Potom su ga pripadnici obezbedjenja odvukli u sobu i tamo tukli tačno 2 sata. Od jakih udaraca, polomljene vilice i zuba Enes se sada nalazi na liječenju u Turskoj.

18.12.1992. u 23 sata u domu br. 3. soba 109 došla je na vrata grupa studenata i policije. U sobi su bili Sadiković Refik(Tutin), Tač Medžid (Prizren) i Miće Stanimirović (Bugarin koji živi u Beogradu). Kad su ušli u sobu policija im je tražila domske propusnice što su im ovi i pokazali da bi odda počeli tući Miću Bugarina psujući mu majku bugarsku Tukli su i sve ostale a ovi im nisu smjeli pružiti nikakav otpor. Druge noći došli su i do moje sobe - dom III soba 108. Prvo su počeli da lupaju po zidovima štanglama i motkama psujući svima tursku majku. U sobi smo bili ja i moji cimeri Šaćirović Alija iz Ribarića i Dacić Sadik iz Rožaja kao i dvije djevojke Anđa Avramović iz Ribarića i Milica Stevović iz Sjenice. Počeli su da odvaljuju vrata psujući : "Otvorite sve ćemo vas poklati, majku vam tursku mu [illegible]

Kad su vrata već popustila ja sam se popeo na prozor i razmišljao šta će biti. Ako ostanem u sobi znam šta nas čeka a ako skočim kroz prozor pa slomim nogu ili ruku još gore će mi biti kad me uhvate. Ipak sam se odlučio na skok sa visine od oko 6 metara. Sreća me je poslužila pa nisam ništa povrijedio prilikom skoka. Kad su me vidjeli da sam skočio povikali su : "Pobeže nam Turčin, majku mu tursku. Jedan od njih je počeo trčati za mnom a onda su mu se pridružili i ostali. Ja sam trčao prema susjednom domu i zbog guste magle nisu me vidjeli pa sam uspio da pobjegnem. Nakon pola sata vrati sam se u svoju sobu. Svjetla su bila ugašena i Milica Stevović vidjevši me pritrčala mi je u susret. Ispričala mi je šta su sve srbi uradili. Alija je bio sav modar od batina, Sadik takodje. Te noći spavao sam u njenoj sobi. Sledećeg dana ci[illegible]